

Mål C-29/05 P

**Byrån för harmonisering inom den inre marknaden
(varumärken, mönster och modeller) (harmoniseringsbyrån)**

mot

Kaul GmbH

”Överklagande — Gemenskapsvarumärke — Invändningsförfarande — Åberopande
av nya omständigheter och ny bevisning till stöd för ett överklagande till
harmoniseringsbyråns överklagandenämnd”

Förslag till avgörande av generaladvokat E. Sharpston föredraget den 26 oktober 2006 I - 2215
Domstolens dom (stora avdelningen) av den 13 mars 2007 I - 2243

Sammanfattning av domen

*Gemenskapsvarumärke — Överklagande
(Rådets förordning nr 40/94, artiklarna 59 och 74.2)*

Överklagandenämnden har, vid prövningen av ett överklagande av ett beslut om avslag på en invändning mot registreringen av ett kännetecken som gemenskapsvarumärke, ett utrymme för skönsmässig bedömning för att avgöra, under förutsättning att beslutet motiveras, huruvida omständigheter eller bevisning som invändaren inger för första gången i den inlaga som den inger till stöd för sitt överklagande skall beaktas eller inte när den fattar sitt beslut. Det betyder dels att överklagandenämnden inte nödvändigtvis är skyldig att beakta sådana omständigheter och sådan bevisning, dels att det inte automatiskt är omöjligt att ta sådana hänsyn.

För det första följer det av lydelsen i artikel 74.2 i förordning nr 40/94 om gemenskapsvarumärken, enligt vilken harmoniseringsbyrån inte behöver beakta omständigheter eller bevis som parterna inte har åberopat eller ingett i rätt tid, att parterna — som regel och såvida inget annan föreskrivs — har möjlighet att åberopa omständigheter och inge bevisning även efter utgången av de tidsfrister som gäller enligt bestämmelserna i förordning nr 40/94, och att harmoniseringsbyrån inte är förhindrad att beakta omständigheter och bevisning som således har åberopats respektive ingetts för sent. Det framgår dock också av nämnda lydelse att den omständigheten att en part på detta sätt åberopar respektive inger omstän-

digheter eller bevisning för sent inte ger denna part en ovillkorlig rätt att kräva att harmoniseringsbyrån skall beakta dessa omständigheter och denna bevisning.

För det andra föreligger det inget principiellt skäl med avseende på karaktären hos förfarandet vid överklagandenämnden eller denna enhets behörighet som hindrar att nämnden vid prövningen av ett överklagande beaktar omständigheter eller bevisning som har åberopats respektive ingetts för första gången till stöd för överklagandet.

För det tredje kan artikel 59 i förordning nr 40/94, som innehåller villkoren för att överklaga ett beslut till en överklagandenämnd, inte tolkas så, att den ger klaganden en ny tidsfrist för att åberopa omständigheter och inge bevisning till stöd för sin invändning. Således kan sådana omständigheter och sådan bevisning inte anses ha ingetts ”i rätt tid” i den mening som avses i artikel 74.2 i förordningen.

(se punkterna 41–43, 49, 60–62, 64, 67 och 68)